

Mawlid-juhlien valossa

Kuka todella rakastaa Allahin Lähettilästä?

Kaksi kertaa kuussa ilmestyvästä islamilaisesta As-Sunnah-lehdestä.

Allahin Lähettiläs, Muhammad saws syntyi Mekassa Rabii' Al-Awwal-kuun aikana. Oppineet ovat eri mieltä hänen tarkasta syntymäpäivästään, mutta he ovat kaikki samaa mieltä siitä, että se tapahtui maanantai-päivänä, kuten on mainittu aidossa hadiithissa.

Rabii' Al-Awwal aloittaa väittelyn siitä, tulisiko Rabii' Al-Awwalin 12. päivää (Profeetan saws oletettua syntymäpäivää) juhlia vai ei. Ja mikäli sitä juhlitaan, niin millaisia juhlallisuuksien tulisi olla?

Juhlat ovat osa täydellistä uskontoa, ja näin ollen täydellinen johdatus juhlimisen tavoista ja päivistä löytyy Allahin Kirjasta sekä Lähettilään saws Sunnasta.

Ne, jotka pitävät kiinni Mawlidin juhlimisesta, väittävät että ne, jotka eivät seuraa heitä Mawlidin juhlimisessä, eivät rakasta Allahin Lähettilästä saws.

Islamissa väitteillä ei itsessään ole mitään painoarvoa, elleivät niitä tue todisteet. Mitä vahvempi todiste, sitä vahvempi väitys. Allaah, Ylistetty, mainitsi Koraanissa joidenkin harhautuneiden väitteet, kun he sanoivat: *”Kukaan ei tule astumaan Paratiisiin, paitsi jos hän on juutalainen tai kristitty.”* Allaah haastoi heidät, sanoen: *”**Tuottakaa todisteenne (burhaan), jos olette totuudenmukaisia.**”* [suurah Al-Baqarah, 2:111]

Täten tämä jae antaa meille jonkin väitteen arvioimisen periaatteen. Ja tämän lisäksi Allaah viittaa nimenomaisesti siihen hyväksyttävään todisteeseen (burhaan), joka oikeuttaa tämän väitteen. Hän sanoi: *”**Oi ihmiset! Teille on tullut vakuuttava todiste (burhaan – Profeetta Muhammad saws) Herraltanne, ja olemme lähettäneet teille selkeän valon (tämän Koraanin).**”* [suurah An-Nisaa', 4:174]

Näin ollen Muhammad saws on se burhaan (todiste) ja kriteeri, ja siten jokaista väitettä on tuettava vahvat todisteet hänen sunnastaan.

Allahin Lähettilään rakastaminen – Velvollisuus:

Allahin Lähettilään saws rakastaminen on pakollista jokaiselle muslimille. Se on todiste uskosta. Uskovaisen on rakastettava häntä saws enemmän kuin mitään muuta, kuten Koraanissa sanotaan: *”**Sano: Jos teidän isänne, poikanne, veljenne, vaimonne, sukulaisenne, keräämänne omaisuus, kauppa jossa pelkäätte tappiota, sekä pitämänne asumus ovat teille rakkaampia kuin Allaah ja Hänen Lähettiläänsä sekä taistelemisen Hänen teillään, niin odottakaa, kunnes Allaah tuo päätöksensä (rangaistuksen). Ja Allaah ei johdata pahantekijöitä.**”* [suurah At-Tawbah, 9:24]

Allahin Lähettiläs saws sanoi: *”**Kukaan teistä ei todella usko, ennen kuin minä olen hänelle rakkaampi kuin hänen isänsä, lapsensa ja koko ihmiskunta.**”* [Bukhaari ja Muslim]

Kerran 'Umar ibn Al-Khattaab sanoi Allahin Lähettiläälle: *”**Oi Allahin Lähettiläs! Sinä olet minulle rakastetumpi kuin mikään muu paitsi oma itseni.**”* Allahin Lähettiläs saws kommentoi, sanoen: *”**Ei, kautta Hänen, Jonka kädessä minun sieluni on, ei ennen kuin minä olen sinulle**”*

rakastetumpi kuin sinun oma sielusi.” Sitten ’Umar julisti rakkautensa Allahin Lähettilästä saws kohtaan, sanoen: *”Kautta Allahin, nyt sinä olet minulle rakastetumpi kuin oma sieluni.*” Profeetta saws kertoi hänelle sitten, että nyt hänellä oli täydellinen ja oikea usko. [Sahih Bukhaari]

Mitä RAKKAUS on?

Rakkaus Allahia ja Hänen Lähettilästään saws kohtaan viittaa täydelliseen alistuneisuuteen heidän määräyksilleen ja käskyilleen. Allaah sanoo Koraanissa: *”Sano: Jos (todella) rakastatte Allahia, niin seuratkaa minua, (ja) Allaah tulee rakastamaan teitä ja antamaan teille syntinne anteeksi.*” [suurah Aal ’Imraan, 3:31]

Ja Allaah on kuvaillut tekopyhien olevan tottelemattomia Allahia ja Hänen Lähettilästään saws kohtaan: *”Ja he (tekopyhät) sanovat: ‘Olemme uskoneet Allahiin ja Lähettilääseen ja olemme totelleet’, sitten osa heistä kääntyy sen jälkeen pois, he eivät ole uskovaisia.*” [suurah An-Nuur, 24:47]

Hän myös sanoi: *”Ei, kautta Herrasi he eivät usko, ennen kuin laittavat sinut tuomitsemaan kaikessa mikä nousee heidän välilleen, eivätkä löydä itsestään mitään vastustusta sinun päätöksiasi kohtaan, ja alistuvat täydellisesti.*” [suurah An-Nisaa’, 4:65]

”Totisesti ainoa uskollisten uskovaisten puhe, kun heitä kutsutaan Allahin ja Hänen Lähettiläänsä luokse tuomitsemaan heidän välillään, on että he sanovat: ‘Kuulemme ja tottelemme’. Ja sellaiset tulevat saavuttamaan menestyksen.” [suurah An-Nuur, 24:51]

Profeetta saws sanoi: *”Kaikki ummani ihmiset tulevat astumaan Paratiisiin, paitsi hän, joka kieltäytyy.*” Seuralaiset kysyivät: *”Kuka kieltäytyy?”* Allahin Lähettiläs saws selitti: *”Joka tottelee minua, tulee astumaan Paratiisiin, ja joka on tottelematon minua kohtaan, on kuin hän olisi kieltänyt minut.*” [Sahih Bukhaari]

Kerran eräs Allahin Lähettilään saws seuralainen lähestyi häntä ja sanoi: ”Rakastan sinua enemmän kuin rakastan perhettäni, ja olen kärsimätön päästäkseni näkemään sinut, juoksen luoksesi nähdäkseni sinusta vilahduksen, mutta kun muistan oman kuolemani ja sinun kuolemasi, minua surettaa ajatella, että sinä tulet olemaan Profeettojen seurassa korkeissa taivaissa, ja minä, jos pääsen taivaaseen, en pystyisi lähestymään sinua enkä näkemään sinua.”

Tässä yhteydessä Allaah paljasti seuraavan jakeen: *”Ja jotka tottelevat Allahia ja Lähettilästä, he tulevat olemaan niiden seurassa, joiden päälle Allaah on suonut armonsa – Profeetoista, siddiiguuneista (totuudenmukaisista, ts. niistä Profeettojen seuraajista, jotka ensimmäisinä uskoivat heihin), marttyyreistä ja oikeamielisistä. Ja kuinka erinomaisia nämä seuralaiset ovatkaan!”* [suurah An-Nisaa’, 4:69]

Tämän jakeen paljastaminen tilanteessa, jossa seuralainen julisti rakkauttaan Allahia ja Hänen Lähettilästään saws kohtaan, ilmentää rakkauden tärkeyttä, sekä selventää sen tarkoituksen todellisessa merkityksessään, eli tottelevaisuuden.

Näin ollen Allahin Lähettilästä saws kohtaan olevan rakkauden seurana tulee olla täydellinen antautuneisuus. Toisin sanottuna, usko (Allahiin) ja tottelevaisuus Allahin Lähettilästä saws kohtaan ovat toisistaan erottamattomat. Allaah sanoo:

”Oi te, jotka uskotte! Totelkaa Allahia ja totelkaa Lähettilästä, älkääkään tehkö tekojanne tyhjiksi.”
[suurah Muhammad, 47:33]

”Joka tottelee Lähettilästä, on totellut Allahia...” [suurah An-Nisaa’, 4:80]

”Ja mitä Lähettiläs antaa teille, ottakaa se, ja mistä hän kieltää tietä, pidättäytykää...” [suurah Al-Hashr, 59:7]

Tottelemattomuus Allahin Lähettilästä kohtaan on tekopyhyiden ja epäuskon merkki. Allaah sanoi:
”Totisesti ne, jotka tekivät epäuskoa Allahiin ja Hänen Lähettiläisiinsä, ja (jotka) haluavat erotella Allahin ja Hänen Lähettiläidensä välillä, ja he sanovat: ‘Me uskomme osaan ja hylkäämme osan’, ja haluavat ottaa tien niiden välistä. He ovat tosiasiansa epäuskovaisia, ja olemme valmistaaneet epäuskovaisille nöyryyttävän rangaistuksen.” [suurah An-Nisaa’ 4:150]

”Ja varokoon ne, jotka vastustavat hänen (Lähettilään saws) määräystään, siltä varalta, että jokin fitnah kohtaa heitä tai kivulias rangaistus osuu heihin.” [suurah An-Nuur, 24:63]

Mawlidin juhliminen – Onko sille mitään todisteita?

Mawlidin juhlimisen aloitti Irbilin hallitsija, Muzaffarud-Diin ibn Zainud-Diin. Häntä avusti ’Abdul-Khattaab ’Umar ibn Dihya, joka kirjoitti kirjan At-Tanwiir fii Mawlid As-Siraa’ Al-Muniir, yrityksenä oikeuttaa mawlid-juhlat. [Ibn Kathiir, Al-Bidaayah Wan-Nihaayah, osa 13, s. 144-146]

Ibn Kathiir on kertonut As-Sabtin kautta Ibn Dihyasta: *”Hänellä oli tapanaan panetella muslimeita sekä vähätellä heitä. Hän teki lisäyksiä kerrontoihinsa ja liioitteli. Joten ihmiset lopettivat hadiithien kertomisen häneltä ja luokittelivat hänet epäluotettavaksi. ...”* [Ibn Kathiir, Al-Bidaayah Wan-Nihaayah, osa 13, s. 144-146]

Mawlidin (Profeetan saws oletetun syntymäpäivän) juhlimisella ei ole mitään alkuperää Kirjassa tai sunnassa, vaan se on uudistus sellaisen henkilön toimesta, joka oli tunnettu lisäysten ja liioitteluiden tekemisestä uskonnossa. Käytäntö, joka sai alkunsa 600 vuotta, pitkälle ohi Allahin Lähettilään saws, hänen seuralaistensa sekä heidän seuraajiensa ajan, ei ikinä voi olla osa islamia, sillä islamin uskonto perustuu Allahilta tulleeseen ilmestykseen. Tuodakseen Mawlidin juhlimisen osaksi uskontoa, on rikottava se Allahin sinetti, missä Hän sanoi: ***”Tänä päivänä olen täydellistänyt teille uskontoni ja täydentänyt päällenne palvelukseni, ja valinnut teille islamin uskonnoksenne.”*** [suurah Al-Maa’idah, 5:3]

Allahin Lähettiläs saws lähetettiin oppaaksi ja varoittajaksi. Allaah sanoo: ***”Emmekä ole lähettäneet sinua muuta kuin yleisenä (Lähettiläänä) ihmisille, antamaan ilouutisia ja varoittamaan...”*** [suurah Saba, 34:28]

Ja hän saws sanoi: ***”Ei ole mitään, mikä veisi teidät lähemmäksi Paratiisia, paitsi se, mitä olen teille määrännyt; eikä ole mitään, mikä veisi teidät lähemmäksi Helvettä, paitsi se, mistä olen teitä varoittanut.”*** [Musnad Ash-Shaafi’ii sekä muita]

Allahin Lähettiläs saws ei ikinä juhlinut syntymäpäiväänsä, eikä hän myöskään ohjeistanut tai määrännyt seuralaisiaan tekemään niin. Jos Mawlid olisi tapa ilmaista rakkautta sekä Allahia lähentymisen teko, niin hän saws olisi totisesti johdattanut seuralaisensa tekemään sitä. Näin ollen Mawlid ei ole oikeamielisyyden teko, eikä myöskään rakkauden ilmaisemista Allahin Lähettilästä saws kohtaan.

Ne, jotka rakastivat Allahin Lähettilästä eniten

Parhaat sukupolvet – Profeetta Muhammadin saws seuralaiset – rakastivat Allahin Lähettilästä niin paljon kuin vain voi rakastaa. He olivat kaikkein ankarimpia hänen saws tottelemisessaan sekä hänen sunnansa elävöittämisessä. He uhrasivat omaisuutensa ja elämänsä sekä taistelivat urheasti jihaadissa Profeetan saws vierellä, kun Allaah kutsui heitä, sanoen:

”Oi te, jotka uskotte! Vastatkaa Allahille ja Hänen Lähettilälleen, kun hän kutsuu teitä siihen, mikä antaa teille elämän...” [suurah Al-Anfaal, 8:24]

He tiesivät, että he voisivat menettää henkensä, tai menettää raajan tai kohdata kipua ja kärsimystä, mutta siitä huolimatta tämä ei estänyt (lannistanut) heitä vähimmässäkään määrin, vastaamasta Allahin Lähettilään saws kutsuun. He jatkoivat eteenpäin ja taistelivat viimeiseen asti.

Nämä todelliset uskovaiset, jotka vastasivat jokaiseen Profeetta Muhammadin saws kutsuun, eivät ilmaisseet rakkauttaan Allahin Lähettilästä saws kohtaan juhlimalla hänen syntymäpäiväänsä.

Heidän ei olisi ollut vaikeaa marssia kaduilla, jakaa makeisia, heiluttaa punaisia ja vihreitä lippuja, lukea runoutta Allahin Lähettilään saws ylistykseksi, huutaa iskulauseita jne. ... Jihaad ei ollut mitään juhla- tai piknik-aikaa – se oli kaiken riskeeraamista. Jos Mawlidin juhliminen olisi aidosti hyvää tai suositeltavaa, niin silloin he olisivat olleet ensimmäisiä, jotka tekevät niin.

Mawlidin juhliminen – Epäuskovaisten matkimista

Syntymäpäivien juhliminen on kristittyjen matkimista, muistuttaen heidän tapaansa juhlia Profeetta Jeesuksen syntymäpäivää. Mutta muslimin on määrätty olemaan selkeästi erilainen kuin epäuskovaiset. Allahin Lähettiläs saws sanoi:

”Olkaa erilaisia, kuin juutalaiset ja kristityt.” [Sahih Bukhaari ja Sahih Muslim]

Hän saws myös sanoi: ***”Joka matkii joitain ihmisiä, on yksi heistä.”*** [sahih, kertonut Ahmad]

Kristitty uusi vuosi alkaa Jeesuksen syntymäpäivästä (mikä on Jeesuksen as aseman liioittelemista), kun taas islamilainen uusi vuosi alkaa Profeetta Muhammadin saws hijrasta Mekasta Medinaan. Sahl ibn Saad kertoi, että ***”Profeetan seuralaiset eivät ottaneet muslimien kalenterin aloituspäiväksi sitä päivää, jona Allahin Profeetta lähetettiin Lähettiläänä, eikä hänen kuolemansa päivää, vaan hänen Medinaan saapumisensa päivän.”*** [Sahih Bukhaari]

Jos syntymäpäivillä olisi mitään merkitystä islamissa, niin silloin sahaabat olisivat totisesti aloittaneet islamilaisen vuoden Profeetan saws syntymästä.

Sahaabat ilmaisivat rakkauttaan Allahin Lähettilästä saws kohtaan sekä tottelivat häntä, kun he aloittivat islamilaisen vuoden Profeetta Muhammadin saws hijrasta.

Allahin Lähettiläs saws oli varoittanut heitä liioittelemisesta, sanoen: ***”Älkää menkö liiallisuuksiin minun suhteeni, kuten kristityt liioittelivat Maryamin pojasta (ts. Jeesuksesta). Minä olen pelkkä orja, joten sanokaa ’Allahin orja ja Allahin Lähettiläs’.”*** [Sahih Bukhaari]

Näin ollen syntymäpäivillä ei ole mitään tärkeyttä tai hyveitä islamissa, ja Profeetan saws syntymäpäivän juhliminen on paha uudistus, joka muistuttaa epäuskovaisia.

Islamissa juhlat ovat (Allahin) laissa säädettyjä uskonnollisia tilaisuuksia.

Islamissa juhlat ovat Allahin säätämiä, ja Hän on säätänyt ainoastaan kaksi päivää juhlimiselle ja ilakoimiselle: Eid al-Adhan sekä Eid al-Fitrin, jotka seuraavat kahden islamin suuren pilarin suorittamista – hajjia ja paastoamista. Anas kertoi: *”Allahin Lähettiläs tuli Medinaan, ja Medinan asukkailla oli ollut jaahiliyyassa kaksi päivää leikkimistä ja huvittelua varten. Joten Profeetta saws sanoi: ’Minä tulin teidän luoksenne, ja teillä oli jaahiliyyassa kaksi päivää leikkiä ja huvittelua varten. Totisesti Allaah on korvannut ne teille sillä, joka on niitä parempi. Nahrin (teurastamisen) ja Fitrin (paaston rikkomisen) päivillä.’”* [Sahiih – Ahmad, 3/103, 178, 235; Abu Dawuud, 1134]

Näitä kahta päivää lukuun ottamatta, mitään muita päiviä ei tule ottaa juhlapäiviksi, sillä juhlat ovat totisesti uskonnollisia tilaisuuksia. Jokainen lisä uskontoon on bid’ah (uudistus). Uskonnon muotoileminen on yksinomaan Allahin oikeus. Allahin Lähettiläs saws sanoi: *”Minä varoitan teitä uudesti keksityistä asioista uskonnossa. Jokainen uudesti keksitty asia on uudistus, ja jokainen uudistus on harhaan menemistä, ja jokainen harhaan meneminen on Tulesa.”* [An-Nasaa’ii]

Ja kaikki uudistukset ovat hylättyjä, kuten hän saws sanoi: *”Joka tekee teon, johon me emme ole määränneet, niin se tullaan hylkäämään.”* [Sahiih Muslim]

Sekä *”Joka tuo meidän uskontoomme jotain sellaista, joka ei ole osa sitä, niin se tullaan hylkäämään.”* [Ahmad]

Monia suuria tapahtumia tapahtui Allahin Lähettilään saws elämän aikana – kuten Badrin, Hunainin, Al-Khandaqin jne. voitot; päivä, jona hänelle saws myönnettiin profetius; hänen nostamisensa taivasiin sekä hänen suora keskustelunsa Allahin kanssa; hänen hijransa Medinaan, sekä Mekan valloittaminen. Jokainen näistä tapahtumista on hyvin merkittävä islamilaisessa historiassa, MUTTA, Allahin Lähettiläs saws ei ikinä juhlinut eikä määrännyt seuralaisiaan juhlimaan näitä päiviä. Sen sijaan hänen saws lähestymistapansa oli rukoileminen sekä Allahin kiittäminen tunnustuksena Hänen suosiostaan ja armostaan.

Juhlimisen etiketti

Juhlien etiketti on hyvin ilmeinen Allahin Lähettilään saws sunnassa. Allahin Lähettiläs esimerkiksi kehotti paastoamaan Ashura-päivänä – sinä päivänä, jona Allaah pelasti Mooseksen hukkumiselta.

[Huom. Tässäkin yhteydessä Allahin Lähettiläs saws määräsi muslimit paastoamaan kaksi päivää (päivän ennen tai jälkeen Ashuran), ollakseen erilainen juutalaisten käytännöstä].

Mekan valloittaminen – suuren voiton päivä muslimeille. Allahin Lähettiläs saws suoritti kiitosrukouksia Allahille, Kaikkivoivalle, tästä mahtavasta voitosta. Hän saws ei tehnyt siitä juhlimisen tai juhla-kulkueiden päivää.

Samoin Allahin Lähettiläs saws ei myöskään ikinä muistanut syntymäpäiväänsä juhlanäpäivänä tai Eidinä. Sen sijaan, kun häneltä saws kysyttiin maanantaisin paastoamisesta, hän saws vastasi: *”Se on päivä, jona minä synnyin, ja päivä, jona minulle uskottiin Tehävä, tai jona minulle annettiin ensimmäistä kertaa ilmestys.”* [Sahiih Muslim]

Sitä vastoin Mawlidia taasen juhli-taan ennemminkin kuin karnevaaleja – kulkuein, musiikein, sukupuolien vapaalla sekoittumisella, iskulauseita toistelemassa, kameleiden selässä esiintymistä

arabialaisin asuin, jne. Se ei muistuta lainkaan sitä tapaa, jolla merkittäviä päiviä muistetaan islamissa.

Mawlidiin liittyviä valheellisia uskomuksia ja käytäntöjä

Ne, jotka tukevat Mawlidin juhlimista, myöntävät itsekkin, että se ei ollut Profeetta Muhammadin eikä myöskään hänen saws seuralaistensa käytäntö. Lisäksi myös he pitävät sitä uudistuksena uskonnossa. MUTTA, he yrittävät oikeuttaa tekonsa häilyvillä puolusteluilla. He sanovat:

Ei jokainen uudistus ole paha

Se sanonta, että jotkut bid'at olisivat hyviä, ja että jokainen bid'ah ei olisi synti, on selkeää harhautuneisuutta. Tämä sanonta on täydellisesti ristiriidassa tämän aidon hadiithin kanssa: ***"Jokainen bid'ah on synti."*** [Abu Dawuud]

Hän saws myös sanoi: ***"Paras johdatus on Muhammadin johdatus, pahimmat asioista ovat bid'at (uudesti keksityt), jokainen bid'ah on harhaa, ja jokainen harha on väärään menemistä."*** [Sahiih Muslim]

Ja: ***"Joka tekee teon, johon me emme ole määränneet, niin se tullaan hylkäämään."*** [Sahiih Muslim]

Näin ollen jok'ikinen uudistus uskonnossa, olipa se sitten pieni tai iso, on synti. Mutta jotkut oikeuttavat uudistukset tulkitsemalla väärin sahaabojen tekoja, kuten ***"Kun 'Umar oli kalifi, hän kokosi muslimit rukoilemaan tarawiih-rukoukset seurakunnassa ja sanoi: 'Mikä hyvä bid'ah tämä onkaan.'"*** [Sahiih Bukhaari]

Tämä sanonta on tulkittu väärin. Mikäli se luetaan oikeassa asiayhteydessään, niin sen tarkoitus on selvä. Täydessä kerronnassa sanotaan: "Alussa, kun Profeetta saws rukoili tarawiihiä, muslimit rukoilivat tarawiihin erikseen pienissä ryhmissä, ja sitten kolmena yönä he rukoilivat (yhdessä) seurakunnassa Profeetan saws takana, ja tämän jälkeen hän esti heitä tekemästä niin, sanoen: 'Pelkäsin, että siitä tulisi teille pakollinen.' Joten tämän jälkeen muslimit rukoilivat yksittäin tai pienissä ryhmissä, ja he pysyivät tässä tilassa koko Abu Bakrin vallan ajan, sekä 'Umarin vallan alussa. Sitten 'Umar tuli moskeijaan ja näki muslimien rukoilevan pienissä ryhmissä, joten hän kokosi heidät yhdeksi ryhmäksi rukoilemaan 'Ubayy ibn Ka'bin sekä Tamiim Ad-Daarin takana, ja sanoi yllämainitun lauseen." [Kerrottu Sahiih Bukhaarissa, Muwatta'ssa sekä muissa]

- 'Umarin tekoja ei voida pitää hyvänä uudistuksena, sillä ihmisillä oli jo ennestään tapa rukoilla pienissä ryhmissä, ja se oli vakiintunut Profeetta Muhammadin saws sunna.
- Allahin Lähettiläs saws myös antoi syyn tämän käytännön keskeyttämiselle. Se johtui siitä, että ilmestystä tuli vielä alas, ja hän saws pelkäsi, että seurakunnassa rukoilemisesta saattaisi tulla pakollista, ja tämä voisi johtaa vaikeuteen ummalle.
- Allahin Lähettilään saws kuoleman jälkeen ilmestys lakkasi, ja tämä pelko ei enää ollut läsnä. 'Umar uudelleenvakiinnutti seurakunnan valtansa aikana, sillä hän tiesi, että tätä tekoa ei voitaisi tehdä pakolliseksi.
- Lisäksi tästä asiasta oli olemassa ijmaa' (yhtämielisyys), ts. kaikki seuralaiset olivat yhtä mieltä 'Umarin teosta. Ja usuul-oppineet ovat sanoneet, että yhtämielisyyttä ei voi tapahtua muuta kuin silloin, kun on olemassa selkeä teksti sharii'asta.

Näin ollen tätä 'Umar ibn Al-Khattaabin tekoa ei voida käyttää todistamaan sitä ajatusta, että jokainen bid'ah ei olisi synti.

Onko jokaisella muslimilla oikeus uudistaa uskontoa?

Tätä seuraavaa hadiithia käytetään johtamaan todisteita siitä, että ihmiset voisivat keksiä islamiin uusia käytäntöjä, joko hyviä tai pahoja: ***”Joka aloittaa islamissa hyvän käytännön (sunnna), hän saa sen palkkion, sekä niiden palkkion, jotka tekevät sen mukaan. Ja joka aloittaa islamissa pahan käytännön (sunnan), niin hän saa sen synnin, sekä kaikkien niiden synnin, jotka tekevät sen mukaan.”*** [Sahih Muslim]

Mutta mikäli he ottaisivat tämän hadiithin sen täydessä asiayhteydessään, niin silloin ei olisi mahdollista päätellä sellaista asiaa. Imaam Muslim kertoi tämän tarinan Jarir ibn 'Abdullaahilta, hän sanoi: *”Joitain ihmisiä tuli Profeetan luokse pukeutuneina villaisiin vaatteisiin. Hän näki heidän olevan huonossa kunnossa ja äärimmäisessä tarpeessa, joten hän kehotti ihmisiä antamaan heille hyväntekeväisyyttä. Ihmiset olivat hyvin hitaita vastaamaan, ja se näkyi hänen kasvoillaan (että hän saws oli tyytymätön). Sitten eräs mies Ansaarien joukosta toi paketin hopeaa, sitten eräs toinen tuli, sitten hänen jälkeensä toinen ja toinen, ja hänen (saws) kasvonsa täytyivät ilosta. Hän (saws) sanoi: ***’Joka aloittaa islamissa käytännön (sunnan), ja muut tekevät samoin hänen jälkeensä, niin hänelle tullaan kirjoittamaan samanlainen palkkio kuin häntä seuranneille, sen vähentämättä mitään heidän palkkiostaan. Joka aloittaa pahan käytännön (sunnan) islamissa, ja muut tekevät samoin hänen jälkeensä, niin hänelle tullaan kirjoittamaan samanlainen synnin taakka kuin häntä seuranneille, sen vähentämättä mitään heidän taakastaan.’***” [Sahih Muslim]*

Tässä yhteydessä sana 'sunna' tulee ymmärtää sen kielellisessä tarkoituksessaan (ts. 'käytäntö'), eikä sharii'allisessa merkityksessä (ts. 'Profeetta Muhammadin saws asettama esimerkki'), sillä muutoin se ilmentäisi sitä, että sunnassa on jotain pahaa. Näin ollen tarkoitusta on että se, joka uusii/uudistaa pahan teon, tulee saamaan sen pahan (synnin).

Toisekseen, ne seuralaiset, jotka antoivat hyväntekeväisyyttä, eivät aloittaneet mitään uutta, sillä hyväntekeväisyyden antaminen oli säädetty islamin ensimmäisistä päivistä lähtien, kuten mekkalaiset suurat todistavat. Sen sijaan hän ainoastaan uudisti sunnan, joka oli laiminlyöty.

Lisäksi hadiithissa käytetään sanoja ”hyvä” ja ”paha”. Ja islam on täydellinen uskonto, kaikki hyvä ja paha on määritelty. Ei ole mitään tilaa lisäykselle tai poistamiselle. Allaah sanoo: ***”Tänä päivänä olen täydellistänyt teille uskontoni ja täydentänyt päällenne palvelukseni, ja valinnut teille islamin uskonnoksenne.”*** [suurah Al-Maa'idah, 5:3]

Ja Hänen Lähettiläänsä saws sanoi: ***“Ei ole mitään, mikä veisi teidät lähemmäksi Paratiisia, paitsi se, mitä olen teille määrännyt; eikä ole mitään, mikä veisi teidät lähemmäksi Helvettiä, paitsi se, mistä olen teitä varoittanut.”*** [Musnad Ash-Shaafi'i sekä muita] Ja jos joku sanoo, että ihmisillä on oikeus tehdä uudistuksia uskontoon, ts. tehdä siihen lisäyksiä, niin silloin hän tulee syyttäneeksi uskontoa epätäydellisyydestä ja puutteellisuudesta.

Juhlisko Profeetta Muhammad syntymäpäiväänsä?

Koskien Profeetan saws syntymäpäivän juhlimista, niin sen pätevyys johdetaan eräästä Al-Baihaqin Anasilta kertomasta hadiithista: *”Profeetta teki itselleen 'aqiiqan profetiudensa (antamisen) jälkeen.”*

As-Suyuutii sanoi tätä hadiithia koskien: ”Törmäsin toiseen pääasialliseen tekstiin, jonka kautta Mawlidin pätevyys voidaan johtaa, eli siihen, mitä Al-Baihaqii on kertonut Anasilta, että *’Profeetta teki itselleen ’aqiiqan profetiudensa (antamisen) jälkeen.*’

Ja on kerrottu, että hänen saws isoisänsä ’Abdul-Muttalib teki hänelle ’aqiiqan hänen ollessaan 7-vuotias lapsi, ja ’aqiiqaa ei toisteta toista kertaa. Joten näin olen tämän tulee ymmärtää tarkoittavan sitä, että mitä Profeetta saws teki, oli se, että hän avoimesti julisti kiitollisuutta Allahille siitä, että Hän teki hänestä maailmankaikkeuden armon ja tämän umman lainsäätäjän; aivan kuten hänellä saws oli tapanaan tehdä lähettämällä salaam itsensä päälle.”

Näin ollen meidän on suositeltavaa ilmaista avoimesti kiitollisuutta hänen saws syntymästään.”
[As-Suyuutin Husnul-Maqsad, osana hänen kirjaansa Haawi lil-Fataawi]

As-Suyuutii siteerasi tämän hadiithin Al-Baihaqin Sunan Al-Kubraa:sta (9/300), luvusta ”Al-’Aqiiqatu sunnah”, mutta on kuitenkin omituista, että hän ei siteerannut loppuja Al-Baihaqin sanoista. Hän (Al-Baihaqii) sanoi: ”’Abdullaah ibn Muharrar kertoi munkar-hadiithin (hylätyn hadiithin) koskien Profeetan saws ’aqiiqan pitämistä itselleen ... [siteeraa hadiithin] ... ’Abdur-Razzaaq sanoi: *’Totisesti he (hadiith-oppineet) hylkäsivät ’Abdullaah ibn Muharrarin tämän hadiithin tilasta johtuen, ja se on kerrottu toisella kertojaketjulla Qataadalta ja vielä toisella kertojaketjulla Anasilta, ja se ei ole mitään (minkään arvoinen).*” [Al-Baihaqin Sunan Al-Kubraa (9/300), luku Al-’Aqiiqatu sunnah]

Kun Imaam Maalikilta kysyttiin tästä hadiithista, hän vastasi: ”*Näettekö Allahin Lähettilään seuralaisten, joille ’aqiiqaa ei tehty jaahiliyyan päivinä, tekevän itselleen ’aqiiqaa islamissa? Tämä on hylättyjen (kerrontojen) joukosta.*” [kertonut häneltä Ibn Rushd Al-Maaliki kirjansa Al-Muqaddamaat Al-Mumahhadaat (2/15) luvussa Kitaab Al-’Aqiiqah]

Samankaltaisia lausuntoja on kerrottu suurilta oppineilta kuten: Abu Dawuudilta kirjassaan Masaa’il Imaam Ahmad; Ibn Hibbaanilta kirjassaan Kitaab Al-Majruuhiin (2/29); An-Nawawilta kirjassaan Majmuu’ Sharh Muhadhhab (8/330) luvussa ’Aqiiqah; Ibn Hajar Al-Asqalanilta kirjassaan Talkhiis Al-Habiir (4/147) luvussa Al-’Aqiiqah – hän myös julisti Fath Al-Baarii:ssa tämän hadiithin olevan heikko kaikkine kertojaketjuineen.

Näin ollen tämän epäaidon hadiithin käyttäminen johtaakseen Mawlidin pätevyyden, ei ole oikein.